నెం.616
- కొమ్మూరి సాంబశివరావు

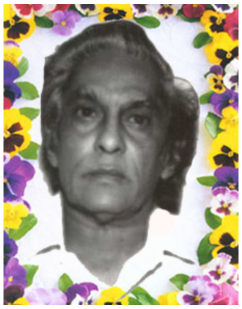

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

"అది ఒక షరతా?" అడిగాడు ప్రధాని ఇష్టంలేనట్లు స్పష్టంగా సూచిస్తూ.

"షరతు కాదు. ఈ పరిస్థితుల్లో బండార్కర్ కన్నా అనుభవశాలి, దేశభక్తుడు, ప్రజ్ఞావంతుడూ అయిన మనిషి వెంటనే సి.బి.ఐ.కి డైరెక్టర్‌గా దొరకడు కనుక."

"మీరున్నారుగా ఆ స్థానానికి" ప్రధాని కంఠస్వరంలో కాస్త హేళన ధ్వనించింది.

"అవును. అన్ని బాధ్యతలకీ, అన్ని స్థానాలకీ సమర్థులయిన మనుష్యులు దేశంలో వున్నారు" ప్రధాని స్థానానికి కూడా అని యుగంధర్ కంఠస్వరంలో సుస్పష్టంగా ధ్వనించింది. "కానీ ఒక్కొక్కప్పుడు ఎంత అసమర్థుడయినా, ఎంత బుద్ధిహీనుడయినా ఆ స్థానంలో మనిషిని పంపెయ్యడం వివేకం కాదు. ఉదాహరణకు అవసరమైనప్పుడు చాకలి పేరిగాణ్ణి తెచ్చి సింహాసనం మీద కూర్చోపెట్టాడు ప్రతాపరుద్రుని మంత్రి యుగంధర్" అన్నాడు యుగంధర్.

"మిస్టర్ యుగంధర్ మీరు చాలా హద్దుమీరి మాట్లాడుతున్నారు. అంటే అవసరమైతే నా స్థానంలో"

యుగంధర్ నవ్వి "ఏమో నాకే తెలియదు. అవసరమైతే అంతపనీ చేస్తానేమో" అన్నాడు.

యుగంధర్ నవ్వుతో ప్రధానికూడా నవ్వు ఆపుకోలేక "ఇప్పుడు మీకు నేను నా స్థానంలో వుండాలా? లేక పేరిగాడు కావాలా?" అడిగాడు.

"మీరే వుండండి. ఎటొచ్చీ ప్రమాదానికి గురికాకూడదు. మీ ప్రాణరక్షణ ఏర్పాట్లు మేము చూస్తాము. నాకూ బండార్కర్‌కీ సర్వాధికారాలు యివ్వండి."

"ఇవ్వకపోతే?" అడిగాడు ప్రధాని.

"తీరుబడిగా పర్యవసానాలు ఆలోచించుకునే వ్యవధికూడా వుండదు" అన్నాడు యుగంధర్.

ప్రధాని అయిదు నిముషాలు మౌనంగా, దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయారు.

"మీతో ఇదివరకు నాకు ఎక్కువ పరిచయం లేకపోయినా, మీ గురించి చాలా విన్నాను. దేశంకోసం మీరు.." అని, "సరే అంగీకరిస్తున్నాను" అన్నారు ప్రధాని.

16

టెలిఫోన్ మోగింది. బండార్కరో, యుగంధరో అయ్యుండాలి అనుకుంటూ రాజు రిసీవర్ తీసి, "హల్లో" అన్నాడు.

"హల్లో గుడ్ యీవినింగ్ మిష్టర్ రాజూ" తియ్యని కంఠస్వరం.

ఆ కంఠస్వరంలో ఒక రకమైన జీర, స్వచ్ఛమైన యింగ్లీషు. ఎవరా స్త్రీ? రాజు ఆశ్చర్యంతో "ఎవరు?" అడిగాడు.

"నా పేరు ప్రస్తుతం అవసరంలేదు. మీకు ఒక విషయం చెప్పాలి. అందుకే ఫోన్ చేశాను" అన్నదామె.

"ఏమిటి?" అడిగాడు రాజు.

"మిస్ కాత్యా మా బందీగా వుంది. అంటే ఆమె ప్రాణాలు మా అరచేతుల్లో వున్నాయి. కాత్యా కంఠస్వరం వింటారా?" అడిగింది.

"అవసరంలేదు. కాత్యా మీ ఆధీనంలో వున్నదని అంగీకరిస్తాను. అయితే ఏం కావాలి? 616ని వొదిలి పెట్టాలా?" అడిగాడు రాజు.

అవతలనించి గలగలా నవ్వు వినిపించింది. "616 ఎవరు? ఆ 616 మనిషి పేరా? లేక ఇంటి నెంబరా? మనిషికి మారుపేరా? ఎవరయితే నాకేం. ఆ 616ని మీరు ఏం చేస్తే నాకేం? ఆ 61ఆ6ని మీరే దాచుకోండి."

"అయితే మీకేం కావాలి?" అడిగాడూ రాజు.

"మీరూ, యుగంధరూ వీలయినంత త్వరలో మద్రాసుకు తిరిగి వెళ్ళాలి. బండార్కర్‌ని ఎక్కువ ఉత్సాహంతో దర్యాప్తు చెయ్యవద్దని చెప్పాలి."

"చెపితే?" అడిగాడు రాజు.

"మా పని పూర్తి అయిన తర్వాత కాత్యాని వొదిలిపెడతాము. ఇరవైనాలుగు గంటలు వ్యవధి యిస్తున్నాను. ఆలోగా మీరు మద్రాసుకి తిరిగి వెళ్ళకపోతే కాత్యా శవాన్ని మీ దగ్గిరకి పంపిస్తాను. బై..బై" క్లిక్‌మన్నది టెలిఫోన్. రాజు ఆశ్చర్యంతో టెలిఫోన్ వైపే చూస్తున్నాడు.

అది అన్‌లిస్టెడ్ నెంబర్. బండార్కర్‌కీ, ఆయన డిప్యూటీకీ, యుగంధర్‌కూ, తనకూ తప్ప ఎవరికీ తెలియదు. ఆఖరకు కాత్యాకు కూడా తెలియదు. ఈ నెంబర్ ఎలా తెలిసింది? ఆ ఫోన్ చేసింది ఎవరు? ఆలోచిస్తున్నాడు. అంతలో తలుపు తెరుచుకుంది. యుగంధరూ, బండార్కరూ వచ్చారు. 616 అక్కడ వుండగా యుగంధర్ కి చెప్పవచ్చా? సందిగ్ధంలో పడ్డాడు రాజు.

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావు?" అడిగాడు యుగంధర్ రాజుని.

రాజు బల్లమీద వేళ్ళతో టట...టక...టట్...టనా...టనా...టక్...టక్ అని కోడ్‌లో కాత్యాని ఎవరో బంధించిన విషయం చెప్పాడు.

"ఫర్వాలేదు. 616 ముందు మనం చర్చించుకున్నా నష్టంలేదు. 6ఆ6 యిక్కడ్నించి బయటికి వెళ్ళలేడు" అన్నాడు యుగంధర్. రాజు టెలిఫోన్‌లో ఎవరో ఒక స్త్రీ తనకు చెప్పిన విషయాలన్నీ చెప్పాడు. బండార్కర్ మొహం పాలిపోయింది. యుగంధర్ ఆశ్చర్యంతో విన్నాడు.

"ఏమిటి మిస్టర్ బండార్కర్ ఈ టెలిఫోన్ నెంబరు ఎలా తెలిసింది? కాత్యాని ఎలా బంధించారు? మీరు పోలీసులకి చెప్పలేదా కాత్యాకి రక్షణ ఇవ్వమని?" అడిగాడు యుగంధర్.

"ఈ టెలిఫోన్ నెంబరు ఎలా తెలిసిందో నేనూ ఊహించలేకుండా వున్నాను" అంటూ రిసీవర్ తీసి, ఒక నెంబరు తీసి, "మిస్ కాత్యా ఏమైంది? ఎక్కడున్నది? అలాగా..అలాగా.. దటీజ్ వెరీ బాడ్" అని రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

"సారీ మిస్టర్ యుగంధర్ పోలీస్ డిపార్ట్‌మెంట్ వారు చాలా పొరపాటు చేశారు. మార్చురీనించి కాత్యా దుఃఖంతో ఒంటిగా వీధుల వెంట తిరుగుతోందిట. కాత్యాకి శత్రువులనించి ఎటువంటి ఆపద వుండదని భావించి, సామాన్యమైన ఒక

డిటెక్టివ్ కానిస్టేబుల్‌ని కాత్యాని కనిపెట్టమని పంపారుట. ఎవరో ఒకతనితో కాత్యా కారెక్కి వెళ్ళిపోయిందట" అన్నాడు బండార్కర్. "ఆ కారు నెంబరు కూడా చూడలేదా ఆ డిటెక్టివ్ కానిస్టేబుల్?" అడిగాడు యుగంధర్.

"చూశాడుట. కానీ ఆ కారు రోడ్ మీద పార్కు చేసి వుందిట బజారు వీధిలో. కాత్యా, అతను ఇంకో కారు ఎక్కి వెళ్ళిపోయి వుంటారని పోలీసు కమీషనర్ భావిస్తున్నారు."

యుగంధర్ గదిలో పచార్లు ప్రారంభించాడు. "ఇరవై నాలుగు గంటల వ్యవధి! ఇదివరలో యిలాగే యిరవై నాలుగుగంటలు వ్యవధి వున్న కేసు ఒకటి వచ్చింది. కాత్యాని కాపాడాలంటే..?"

616 చిన్నగా దగ్గాడు. యుగంధర్ 616 వైపు చూసి, "మిస్టర్ 616 ఆమె ఎవరో సహాయం చెయ్యండి" అన్నాడు.

"ఆమె ఎవరో ఆమె పేరు ఆమె చిరునామా చెప్పగలను. అంతేకాదు. కాత్యాని ఎక్కడ దాచివుంచారో కూడా చెప్పగలను."

"ప్లీజ్ చెప్పండి"

"చెపుతాను. చెప్పిన తర్వాత నన్ను వొదిలేస్తారా?" అడిగాడు 616.

"అదెలా సాధ్యం. మీరే చెప్పండి. అసలు మీరు నిజం చెపుతున్నారో, అబద్ధం చెపుతున్నారో కాత్యా మాకు దొరుకుతుందో లేదో కూడా తెలియకుండా మిమ్మల్ని వొదిలెయ్యాలా" అన్నాడు యుగంధర్.

"వెంటనే వొదిలెయ్యనవసరంలేదు. కాత్యాని మీరు రక్షించిన తర్వాత వొదిలెయ్యండి. అంతే నేను కోరేది" అన్నాడు 616.

"ఒదిలేస్తామని మీకు మాట యిచ్చి తర్వాత వొదిలెయ్యకపోతే?" అడిగాడు రాజు.

"యుగంధర్ మాట యిస్తే చాలు. ఆయన మాటకి ఆ విలువ వుంది. ఆలోచించండి యుగంధర్. నేను చెప్పానుగా డబ్బుకి అమ్ముడుపోయే వాళ్ళు చాలామంది వుంటారని. ఎవరో యీ నెంబర్ వాళ్ళకి చెప్పివుండాలి. అవునా"

యుగంధర్ తలవూపాడు.

"ప్రధానిని హత్య చెయ్యకుండా యీపాటికి మీరు తగిన కట్టుదిట్టాలు యేర్పాటు చేసి వుంటారు. నన్ను వొదిలేస్తే మీకు నష్టం ఏమిటి?" అడిగాడు 616.

యుగంధర్ ఆలోచనలో పడ్డాడు. ఈ 616ని వొదిలేస్తే మళ్ళీ ప్రధానిని 616 వొక్కడే కాదుగదా. మిగతావాళ్ళు."

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు?" అడిగాడు 616.

"నా మాటమీద మీకు ఎంత నమ్మకం వుందో, మీ మాటమీద నేను అంత నమ్మకం వుంచుతాను. మిమ్మల్ని వొదిలిపెట్టిన తర్వాత మళ్ళీ ప్రధానిని హత్య చెయ్యడానికి ప్రయత్నించక, మీ దేశం వెళ్ళిపోతానని మాట యివ్వగలగాలి" అడిగాడు యుగంధర్.

"వాగ్దానం చేస్తాను" అన్నాడు 616.

"అయితే కాత్యాని రక్షించిన మరుక్షణం మిమ్మల్ని వొదిలేస్తానని నేనూ వాగ్దానం చేస్తున్నాను. చెప్పండి. ఆమె ఎవరు? ఎక్కడుంటుంది? కాత్యాని ఎక్కడ దాచిపెట్టారు? మీకు తెలిసిన వివరాలన్నీ చెప్పండి" అడిగాడు యుగంధర్.

"ఒక సిగిరెట్ యివ్వండి. చెపుతాను వివరంగా" అన్నాడు 616.

17

"ఇంటర్నేషనల్ ట్రావెల్స్.

టూరిస్టు యిన్ఫర్మేషన్ అండ్ గైడెన్స్."

ఒకసారి ఆ బోర్డు చూసి, రాజు లోపలికి వెళ్ళాడు. రాజు వేషం పూర్తిగా మార్చేసుకున్నాడు. నడక, నిలుచునే తీరు అన్నీ మార్చేశాడు. అతను భారతీయుడని ఎవరూ అతన్ని చూసి అనుకోరు.

"యస్. వాట్ కెన్ ఐ డూ ఫర్ యు సర్?" అడిగింది రిసెప్షన్‌లో కూర్చున్న యువతి.

"మీ డైరెక్టర్ని కలుసుకోవాలి" అన్నాడు ముక్తసరిగా.

"ఎందుకు?" అడిగింది ఆమె.

"ఎందుకో మీకు చెపితే యిక డైరెక్టర్ని కలుసుకోవటం దేనికి?" అన్నాడు రాజు.

"ఎప్పాయింట్‌మెంట్ వుందా?" అడిగిందామె.

"ఈ కాయితం యివ్వండి" అంటూ చిన్న కాయితం మీద రాబర్ట్ లూయిస్, కలకత్తా, ఇండియా, ఏసియా" అని వ్రాశాడు.

రిసెప్షనిస్ట్ నవ్వి "కలకత్తా అంటే చాలదూ. కలకత్తా ఇండియాలో వున్నదనీ, యిండియా ఏసియాలో వున్నదనీ వ్రాయలా?" అడిగింది నవ్వుతూ.

"అది నా అలవాటు అన్నాడు.

"క్షణం ఆగండి. డైరెక్టరు వున్నారో లేదో చూస్తాను" అని ఒక స్ప్రింగ్ తలుపు తెరుచుకుని లోపలికి వెళ్ళింది. రాజు సిగిరెట్ వెలిగించి అక్కడే నిలుచున్నాడు.

రెండు నిముషాల తర్వాత ఆ రిసెప్షనిస్టు తిరిగివచ్చి,

"రండి డైరెక్టరు తీరుబడిగానే వున్నారు" అని రాజుని లోపలికి తీసికెళ్ళింది.

"మిస్ రోజిల్లా రూత్" అని తలుపు అద్దం మీద ఎర్రని అక్షరాలున్న గదిముందు ఆగి "వెళ్ళండి" అని చెప్పి, రిసెప్షనిష్టు వెళ్ళిపోయింది.

రాజు తలుపు తోశాడు. వెంటనే తెరుచుకుంది. లోపలికి వెళ్ళగానే అదే మూసుకుంది. తలుపు దగ్గరే నిలుచుని గదంతా ఒకసారి కలయచూశాడు రాజు. సామాన్యమైన టూరిస్టు ఆఫీసు అధికారి గదిలా వుంది. గోడలకి మాపులు, యాత్రికుల కోసం వివిధ స్థలాల పఠాలు, మెత్తని కుర్చీలు, ఏర్ కండిషన్డ్ గది, ఒక పెద్దబల్ల, బల్లవెనక రివాల్వింగ్ కుర్చీలో పాతికేళ్ళ యువతి.

"కమాన్ మిస్టర్ రాబర్ట్" అన్నది ఆమె.

రాజు బల్ల దగ్గిరికి వెళ్ళాక ఆమె లేచి నిలుచుని "నా పేరు రూత్. గ్లాడ్ టు మీట్ యు" అని షేక్ హ్యాండ్ యిచ్చి, మళ్ళీ కూర్చుని రాజు పంపిన కాయితం తిప్పి తిప్పి చూస్తూ, "మీ రాకకు కారణం?" అడిగింది.

రాజు కళార్పకుండా ఆమెనే చూస్తున్నాడు. లేత గులాబీ రంగు చెక్కిళ్ళు, లిప్‌స్టిక్ వేసుకున్న ఎర్రని పెదిమలు, నీలంగా అందంగా వున్న కళ్ళు, భుజాల వరకూ పడుతున్న సాఫీజుట్టు, నీలం రంగు గౌను, బాగా మెడకిందకి వక్షస్థలం, ఎత్తూ, ఆకారం కనిపించేటట్టు సన్నని పొడుగు చేతివేళ్ళు.

"ఏమిటి అలా చూస్తున్నారు మిస్టర్ రాబర్ట్?" అడిగింది రూత్.

"మీ అంత అందమైన స్త్రీతో కలిసి పనిచెయ్యవలసి వస్తుందని నాకు చెప్పలేదు. చెప్పివుంటే పదిరోజులముందే వచ్చేవాడ్ని" అన్నాడు రాజు.

"థాంక్ యు. అసలు ఎందుకు వచ్చారో చెప్పారు కారు?" అడిగింది.

"డిటెక్టివ్ యుగంధర్ యీ కేసులో జోక్యం కల్పించుకున్నారని తెలియగానే నన్ను పంపారు. ఇదివరలో యుగంధర్‌తో రెండుసార్లు ఘర్షణ పడ్డాను."

"గుడ్"

"జయించాను. మీకు సహాయంగా నన్ను పంపారు" అన్నాడు రాజు.

రూత్ ఒక నిముషం ఆలోచిస్తూ వుండిపోయింది. "పై అధికారులు మిమ్మల్ని పంపినట్టు నిదర్శనాలు చూపించగలరా?" అడిగింది.

"ఓ! అదా మీ సందేహం?" అంటూ రాజు చేతిలోంచి ఒక చిన్న తోలు సంచి తీసి, ఆమెకి యిచ్చాడు. అది పాస్‌పోర్టు. రూపం మార్చుకున్న రాజు ఫోటో వుంది. అతను అమెరికన్ దేశస్థుడనే వుంది.

"ఇంతేనా?" అడిగింది రూత్.

"ఫోటోకింద గుర్తున్నది. కొద్దిగా వేడిచేసి చూడండి" అన్నాడు రాజు.

రూత్ బల్లసొరుగులోంచి సిగరెట్ పాకెట్ తీసి, రాజుకి ఒకటి యిచ్చి, తను ఒకటి వెలిగించుకుని, ఆ లైటర్‌తోనే ఆ ఫోటో కిందవున్న తెల్లని కాయితాన్ని కాస్త వెచ్చ చేసింది. వెచ్చబడుతున్నకొద్దీ లేత కాఫీ రంగులో పొడి పొడి ఇంగ్లీషు అక్షరాలు O.I.P.L కానవచ్చాయి. రూత్ తలవూపి, పాస్‌పోర్ట్ రాజుకి తిరిగి యిచ్చేసింది. రాజు జేబులోంచి ఒక చిన్న సీసా తీసి, ఆ సీసాకి వునన్ బ్రష్‌తోనే అందులో వున్న ద్రవం O.I.P.L అక్షరాలమీద రుద్దాడు ఆ అక్షరాలు మాయమయ్యాయి.

"ఇక్కడ ఎవరూ లేరు. ఎవరికీ మన మాటలు వినిపించవు. O.I.P.L అంటే ఏమిటి?" అని అడిగింది రూత్.

"చెపుతాను. చెప్పేముందు రూత్ నీ ఆనవాలు కూడా నేను నిర్ధారణ చేసుకోవాలి" అన్నాడు రాజు.

రూత్ చిరునవ్వు నవ్వి, హ్యాండ్ బ్యాగ్‌లోంచి తన ఐడింటిఫికేషన్ కార్డు యిచ్చింది. రాజుకూడా సిగరెట్ లైటర్ వెలిగించాడు. రూత్ ఫోటోకింద O.I.P.L అక్షరాలు కనిపించాయి. రాజు, రూత్‌కి ఐడింటిఫికేషన్ కార్డు తిరిగి యిస్తూ, "ఆపరేషన్ ఇండియన్ ప్రీమియర్ లిక్విడేషన్" అన్నాడు. రూత్ తలవూపింది. రాజు జేబులోంచి యింకో కాయితం తీసి రూత్‌కి యిచ్చాడు. అది తెల్లకాయితం. ఏమీ వ్రాసిలేదు. రూత్ ఆశ్చర్యపడకుండా, బల్లసొరుగులోంచి ఒక చిన్న డూప్లికేటర్ లాటి మిషన్ తీసి, ఆ తెల్లని కాయితం అందులో పెట్టి, ఒక మీట నొక్కి క్షణంలో బయటికి తీసింది.

"రాబర్టు లూయిస్ ఏజంట్ 015తో సహకరించి పనిచెయ్యడానికి పంపుతున్నాం. ఏజంట్ 015 O.I.P.L. కి అధినేత అయినా, రాబర్ట్‌ని తనతో సమానంగా చూసుకుని బాధ్యతలు యిచ్చి, సంప్రదించి త్వరలో యీ ఆపరేషన్ ముగించమని ఆర్డర్."

మళ్ళీ సిగరెట్ లైటర్ వెలిగించి, ఆ కాయితాన్ని మంటపెట్టి ఆష్‌ట్రేలో పడేసి, పూర్తిగా ఆ కాయితం మసి అయ్యేటంతవరకూ మౌనంగా వుండి, తర్వాత నవ్వి "వెల్ కమ్ రాబర్ట్, నిజానికి నేనే హెడ్ క్వార్టర్స్‌నించి సహాయం అడుగుదామనుకుంటున్నాను. యుగంధర్ జోక్యం వల్ల పరిస్థితులు కష్టమయ్యాయి" అన్నది.

"అంటే?" అడిగాడు రాజు.

"మనలాగే ప్రధానిని హత్య చెయ్యడానికి మరో రెండు అగ్రరాజ్యాలు పూనుకున్నాయి. వాటిలో ఒక రాజ్యం గూఢచారి నాయకుడు నెంబర్ 616 అనే పేరుగల అతను యుగంధర్‌కి చిక్కిపోయాడు. ప్రధానిని హత్యచెయ్యకుండా చాలా కట్టుదిట్టమైన చర్యలు తీసుకున్నారు. ప్రధాని ఏ బహిరంగ సభకీ రావటంలేదు. ఇంటినించి ప్రధాని కార్యాలయానికి బులెట్ ప్రూఫ్ కారులో వెళుతున్నారు. పార్లమెంట్‌కి విజిటర్స్‌ని చాలా జాగ్రత్తగా, ఆఖరికి జేబుల్లో చీపురుపుల్ల కూడా లేకుండా తనిఖీ చేసి పంపిస్తున్నారు. ప్రధాని వున్న ప్రాంతలకి చీమనయినా రానివ్వకుండా కాపాడుతున్నారు" అన్నది రూత్.

రాజు కుర్చీలోంచి లేచివెళ్ళి రూత్‌కి ఎదురుగా బల్లమీద కూర్చుని, రూత్ భుజాలమీద చేతులు వేసి "నువ్వేం చేశావు? ఏమిటి నీ పథకం?" అడిగాడు నవ్వుతూ.

"డిటెక్టివ్ యుగంధర్ అసిస్టెంటుల్లో ఒకామె కాత్యా అదృష్టవశాత్తు మనకి చిక్కింది. ఇప్పుడు మన అధీనంలో వుంది" అన్నది రూత్.

"వెరీగుడ్ అయితే యింకా ఎందుకు దిగులు మొహం నీకు" అంటూ రాజు లేతగా వున్న రూత్ పెదిమిలమీద చిన్న ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

"పూర్తిగా పరిచయం కాకముందే యింత చనువు తీసుకోవడం మీకు అలవాటా రాబర్ట్?" అడిగింది రూత్. కోపంగా కాదు.

"మైడియర్ రూత్ నిన్ను చూస్తుంటే నా చేతులు, వూరుకోవటం లేదు. నేనేం చెయ్యను? నిన్ను అంత అందంగా సృష్టించిన దేవుణ్ణి కోప్పడు అన్నాడు నవ్వుతూ.

"కాత్యా మన బందీ అయింది. యుగంధర్, సి.బి.ఐ డైరెక్టర్ బండార్కర్, రాజు సి.బి.ఐ రహస్య స్థావరంలో వున్నారు. ఆ రహస్య స్థావరం టెలిఫోన్ నెంబర్ సంపాయించాను."

"ఎలా?" అడిగాడు రాజు.

"ఒక టెలిఫోన్ ఆపరేటర్ ద్వారా పదివేలు యిచ్చాను."

"అతను పదివేలకి లొంగుతాడని నీకెలా తెలుసు?"

"మనిషి చాలా డబ్బు యిబ్బందుల్లో వున్నాడు. అంతేకాక, ఆ టెలిఫోన్ నెంబర్ అంత ముఖ్యమైనదని అతనికి తెలియదు."

"వెల్ డన్ కాత్యాని బంధించావు. తర్వాత ఏం చేశావు?" అడిగాడు రాజు.

"ఫోన్ చేశాను. యుగంధర్ లేరు. రాజు వున్నాడు. కంఠస్వరాన్ని బట్టి గుర్తుపట్టాను. రాజు కంఠస్వరం గుర్తుపట్టేందుకు నా వద్ద చాలా రికార్డయిన టేప్స్ వున్నాయి. తక్షణం యిరవై నాలుగు గంటలలో యుగంధర్నీ, రాజునీ మద్రాసుకి తిరిగి వెళ్ళిపొమ్మనీ, బండార్కర్‌ని దర్యాప్తు మానమనీ, లేదా కాత్యా శవాన్ని చూస్తారనీ బెదిరించాను."

"ఏం జవాబు చెప్పాడు రాజు?" అడిగాడు.

"జవాబు చెప్పేలోపల డిస్కనెక్ట్ చేశాను" అన్నది రూత్.

రాజు గదిలో ప్రచారం చెయ్యడం ప్రారంభించాడు. అలా అయిదు నిముషాలు మౌనంగా గడిచిపోయాయి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments